

ВІДГУК
побажання щодо вдосконалення освітньої програми
галузі знань: 01 Освіта/Педагогіка,
спеціальності: 014.03 «Середня освіта. Історія», ОС: «магістр»
ДВНЗ «УжНУ»

Програма має на меті підготувати висококваліфіковані кадри з набутими додатковими компетентностями з прийняття управлінських рішень в умовах трансформації освітнього простору з її інноваційними викликами.

Як колишній студент, що навчався за даною програмою, а нині – практикуючий вчитель, вважаю доцільним висловити певні зауваження і побажання щодо обов'язкових і вибіркових предметів з точки зору потреб вчительської праці:

- 1) Потрібна підготовка вчителя, який розуміє сам і може допомогти учням зорієнтуватись в ситуації «навколо»- особливість нашого прикордонного регіону. Це означає, що студент-магістр не має бути «запрограмований» тільки під професію вчителя, тим паче, що у графі «Придатність до працевлаштування» вчитель середнього навчально-виховного закладу - лише одна із наявних опцій, а якраз навпаки, той самий вчитель повинен бути всебічно «підкований».
- 2) Предмети, пов'язані з педагогікою та методикою викладання в освіті, направлені виключно на вищу школу, а не на рівень загальноосвітніх шкіл, що певною мірою суперечить назві спеціальності «Середня освіта. Історія». Доцільніше було би додати предмети, орієнтовані безпосередньо на роботу з учнями шкіл, на розуміння інновацій в освіті (до прикладу, системи НУШ) і викликів, що стоять перед сучасним вчителем. Можливо, розв'язати окреслені завдання допомогли б не окремі дисципліни, а включення тем до змісту дисциплін, запрошення шкільних психологів, вчителів, юристів тощо.
- 3) Історію та теорію світової культури, на мою думку, варто включити до переліку обов'язкових предметів, адже при роботі у школі знання матеріалу культурологічних дисциплін є просто необхідним. Враховувати при плануванні тем, що значна частка матеріалу вивчається на бакалавраті
- 4) Предмети, що вивчають історію і сучасність університетів світу та України (їх 3), на мою думку, мають на меті поглибити загальні уявлення студентів про сферу вищої освіти. Але практичного застосування (оціночне судження – з власного досвіду!) у роботі вчителя вони не несуть. Варто внести концептуальну зміну до матеріалів предметів – історію університетів, по великому рахунку, студенти вивчають у курсах історії на бакалавраті, а в шкільних курсах вона вивчається оглядово у 7 (коли говоримо про заснування того чи іншого навчального закладу) та 11 (в кінці навчального року у темах про сучасну освітню систему) класах. На

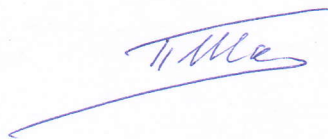
мою думку, акцентувати потрібно на сучасних можливостях академічної мобільності як між вітчизняними, так і світовими ЗВО, їх досвіду в підготовці вчителів, а може навіть більше звернути увагу на ЗЗСО в освітньому просторі.

- 5) Вибіркові предмети з ухилом до глибшого вивчення вузьких (або навпаки, широких – залежить від предмету) конкретно історичних проблем («Преса Закарпаття 2 пол. ХІХ-поч. ХХ ст...»), «Історія української діаспори/еміграції», «Радянізація західноукраїнських земель», «Станово-представницькі монархії...», «Війни і військові конфлікти», тощо) доцільно розглядати з точки зору професійної направленості. Певні з перелічених предметів, по факту, дублювали матеріал, який мною вже вивчався на бакалавраті і мені особисто бракувало практичної складової для майбутньої роботи в сфері освіти. Включити до списку предметів такі, що направлені на розвиток і вдосконалення мовленнєвих навичок майбутніх вчителів історії, поняття коректності в освіті (для цього можна трансформувати предмети «Професійна і корпоративна етика», «Етика ділового спілкування» з додаванням елементів риторики)
- 6) Щодо практичної складової - педагогічна практика – це база для майбутнього вчителя. Я не говорю про додавання більшої кількості годин, проте варто звести до мінімуму пасивну складову, і зорієнтувати студента саме на викладацьку діяльність в школі – проведенні уроків з різними віковими категоріями, з обов'язковим застосуванням і удосконаленням набутих загальних і фахових компетентностей. Крім того, в мене особисто в перші роки праці в школі викликала труднощі робота з величезною кількістю документації, від класних (паперового і електронного) журналів до протоколів різного рівня. В ході практики цьому приділялося менше уваги.

Вчитель історії

Ужгородської спеціалізованої

школи І-ІІІ ст. №3, випускник 2021 р.

Петро ШЕК

09. 11. 2021